

Roomwit als rode draad

GEDEELD STIJLGEVOEL

Toen steeds meer vrienden bij haar aanklopten met vragen over hun interieur besloot Penkie van Buuren van haar grote liefde haar beroep te maken en werd decorateur. Dochter Anne-Claire Winkelhagen trad enkele jaren geleden in haar voetsporen. Hun huizen in Amsterdam weerspiegelen hun liefde voor natureltinten, rust, soberheid en harmonie.

Productie **Hugo Kusters** Fotografie **Dennis Brandsma** Tekst **Rianne Meijer**

Penkie van Buuren en dochter Anne-Claire Winkelhagen aan het werk op kantoor. **Rechterpagina** De Franse fauteuils in de salon vond Penkie van Buuren in Parijs, de salontafel is een ontwerp van haar dochter. De lichter is antiek, de gordijnen komen uit de collectie van Chivasso. Doordat de nieuwe deuren zijn gecombineerd met historische lijsten ogen ze authentiek. De wandlampjes komen uit België.

PENKIE VAN BUUREN:

“Met lege handen terugkeren van een antiekmarkt is gewoon onvoorstelbaar”

“Een geslaagd interieur straalt rust en harmonie uit en vertelt iets over zijn bewoners,” menen moeder en dochter Penkie van Buuren (60) en Anne-Claire Winkelhagen (29). Een visie die niet alleen is terug te vinden in hun ontwerpen, maar ook in beider interieurs. De Amsterdamse stadsvilla van Penkie van Buuren wordt getypeerd door een licht kleurenpalet met daarin antieke objecten, bijzondere kunst en natuurlijke materialen als eikenhout en marmer. Het appartement van haar dochter, op een steenworp afstand van het Concertgebouw, heeft eenzelfde sfeervolle, ingetogen uitstraling. Waar Penkie van Buuren de voorkeur geeft aan op maat gemaakte kasten, Louis XV-stoelen, Louis Philippe-kandelaars en een eeuwenoude Chinese console mengt haar dochter zelfontworpen meubilair en antiek met designklassiekers van iets recenter makelij: zoals de Thonet-stoelen met cognackleurige, leren bekleding die zij vond op een antiekmarkt.

Anne-Claire Winkelhagen kocht het dubbele bovenhuis vijf jaar geleden samen met haar broer. Hij betrok de vierde etage, zij de verdieping daaronder. Dat het negentig vierkante meter tellende appartement ernstig vervallen was, zag ze als een pluspunt. “Daardoor kon ik het huis helemaal naar mijn smaak vormgeven. Zo heb ik het grondplan omgegooid en de vurenhouten vloer wit geschilderd.” Het resultaat van de transformatie, die enkele maanden in beslag nam, is een persoonlijk, fris en ruimtelijk interieur waarin objecten uit allerlei verschillende stijlen, materialen en tijdsgewrichten op ingenieuze wijze zijn gecombineerd. “Mijn appartement is mijn visitekaartje. Ik verander het interieur om de haverklap. Zo is het wel eens voorgekomen dat een opdrachtgever bij mij thuis kwam en op slag verliefd werd op de eettafel. Dan kan ik weer op zoek naar een nieuw exemplaar. Bovendien kom ik in mijn werk continu prachtige objecten tegen. Als ik iets moois zie, kan ik me meestal niet bedwingen, dan móet ik het hebben. Vandaag is bijvoorbeeld mijn nieuwe loveseat van Casamilano bezorgd en jeetje mina, wat is die geweldige!” Haar moeder vult aan: “Je wordt heel hebberig van ons vak. Ik kom nooit met lege handen terug van een antiekmarkt; dat zou gewoon onvoorstelbaar zijn.”

Penkie van Buuren woonde met haar man in het Gooi, toen zij enkele jaren geleden besloten naar Amsterdam te verhuizen. “Daar ben ik geboren en getogen. Bovendien wonen onze kinderen hier.” Voor het paar naar hun beletage met souterrain in Amsterdam-Zuid kon verhuizen, diende het huis echter wel compleet te worden gerenoveerd. “We hebben alles aangepakt, tot aan de fundering toe. Geen steen bleef onberoerd.” Authentieke elementen als de glas- ▶

Linksboven De hoekkast kocht Penkie van Buuren bij een firma in antieke bouwmaterialen in België; de Chinese console, Louis Philippe-lampvoeten, het houten tableau en het kleine Mozart-beeld zijn antiek. De spiegel is een épreuve d'artiste van Dalí. **Rechtsboven** Moeder en dochter voor de deur van het Amsterdamse huis. **Linksonder** Op de zwartmarmeren schouw prijken een antieke empireklok, een Louis Philippe-spiegel en ormoulu-kandelaars.

Linksboven De eeuwenoude, Hollandse kast werd wit gepatinaerd. De lindenhouten Vlaamse engel stamt uit de zeventiende eeuw. **Rechtsboven** Door het loogproces kregen de eikenhouten boekenkasten een robuustere uitstraling. De eikenhouten vloer werd gelegd in visgraatpatroon.

Links onder Penkie van Buuren bezoekt voor haar werk regelmatig antiekmarkten en veilingen in België en Frankrijk. Veel van haar eigen meubels zijn eveneens bij deze gelegenheden aangeschaft.

Linksboven De keuken combineert een zwart, hardstenen blad met parelgrijze fronten. Oud zilver staat er wondermooi bij. **Rechtsboven** Doorkijkje vanuit de woonkamer naar de keuken. Het schilderij werd gemaakt door Corneille. Het zilveren theeservies op de wit ingewassen houten tafel is van Engelse origine. **Rechtsonder** De antieke louverdeuren die naar de serre leiden, werden gekocht in België. De klinkervloer is gelegd in visgraatpatroon. De empirestoelen zijn antiek, de tafel is een erfstuk. Het antieke theekistje komt uit Engeland, de finnen blinds houden de zon affectief buiten.

PENKIE VAN BUUREN:

“Toen we verhuisden, had ik ons huis in Amsterdam het liefst onder de arm meegenomen”

in-loodramen en hardstenen schouwen werden zorgvuldig gerestaureerd, de plafonds vervangen en voorzien van nieuwe ornamenten en de vensters kregen glas dat dik genoeg was om het geluid van de voorbijrijdende trams tegen te houden. Daarnaast verwerkte Penkie van Buuren tal van originele vondsten in het interieur. Zoals de meterslange en extra diepe kledingkast met twaalf monumentale houten deuren. “De deuren heb ik helemaal laten logen; het resultaat is werkelijk werelds.” Of de klinkervloer in de serre, die in hetzelfde visgraatmotief werd gelegd als de eikenvloer op de eerste etage. “Zo ontzettend leuk: op het terras hebben we een grotere versie van dezelfde stenen gebruikt.” Inmiddels hebben Penkie van Buuren en haar man hun Amsterdamse paleis alweer vervuld voor een boerderij in het Gooi. Met gemengde gevoelens, want met het huis waren ze meer dan tevreden. “Het parkeerprobleem brak ons op, dat hebben we van tevoren echt onderschat. Ik reed regelmatig eindeloos rondjes door de buurt. En eindigde dan op een plek die ver verwijderd was van ons huis. Met mijn werk is dat een ramp: dan loop je daar met een gigantische spiegel of een rol stof te sjouwen. Maar ik had het huis het liefst onder mijn arm meegenomen.”

De carrière van Penkie van Buuren begon als hobby. “Mijn ouders waren altijd bezig met kunst en antiek; ik heb die interesse van huis uit meegekregen. Doordat vrienden me steeds vaker vroegen hen te helpen met hun interieur ben ik in het vak gerold.” Al snel volgden de opdrachten elkaar op. Ontelbare huizen voorzag de interieurdecorateur inmiddels van haar herkenbare signatuur. Voor haar geen overgestileerde interieurs; de ontwerpen van Van Buuren worden getypeerd door natureltinten, pure materialen als linnen, katoen en vergrijsd eikenhout en unieke, antieke objecten. Het leverde haar een trouwe schare fans op.

Hetzelfde geldt voor Anne-Claire Winkelhagen, die enige jaren geleden in de voetsporen van haar moeder trad. “Nadat ik een particuliere marketingopleiding had afgerond, belandde ik op een makelaarskantoor. Het duurde echter niet lang voordat mijn werkgever tegen me zei: “Volgens mij vind jij het veel leuker om huizen van mooie interieurs te voorzien dan ze te verkopen.” Toen heb ik besloten voor mezelf te beginnen als interior designer.” Anne-Claire Winkelhagen gaf zichzelf vier maanden om haar droom na te jagen; zou haar kersverse bedrijf na die tijd geen succes zijn, dan zou ze weer een baan zoeken. Zover kwam het echter niet. Via haar moeder kreeg ze haar allereerste opdracht, sindsdien heeft de jonge interieurdecorateur geen dag meer stilgezeten. ▶

Linksboven De gevel van het huis.
Rechtsboven De masterbedroom en serre worden slechts gescheiden door geloogde louvredeuren. De muren zijn geverfd in kleur Stony Ground van Farrow & Ball (Interfurn), het engelenpalet komt van een veiling. Penkie van Buuren ontwierp het linnen hoofdeinde en de hocker, bestaand uit vier antieke badpoten, een ijzeren frame en linnen bekleding. Het Willem III-stoeltje is antiek.
Rechtsonder Het badkamermeubel, een eigen ontwerp, combineert een hardstenen blad met antieke, geloogde deuren. Zowel de muren als het bad werden bekleed met zachtgrijs mozaïek.

ANNE-CLAIRE WINKELHAGEN:
 “De manier waarop mijn moeder
 buiten de kaders durft
 te denken, is geweldig”

Terwijl Penkie van Buuren haar werk inmiddels vrijwel heeft afgebouwd, krijgt haar dochter het alleen maar drukker. Zo heeft ze onlangs een interieurspecialzaak overgenomen. De afgelopen maanden fungeerde haar Amsterdamse etage als hoofdkwartier van het uitdijende interieurimperium. Ondertussen werd een paar straten verderop, aan de Willemsparkweg, druk gebouwd aan een nieuw onderkomen. Vorige maand opende daar Clairz Interior Design de deuren: een combinatie van een ontwerpbureau en een showroom. Naast 550 verschillende stofstalen van befaamde labels als Sahco Hesslein, Chivasso en Elitis worden er op maat gemaakte meubels en ontwerpen uit de collecties van Casamilano, Meridiani en Baan verkocht.

Penkie van Buuren is vol trots over de ondernemingszin van haar dochter. “Ik vind dat ze het briljant doet. Doordat zij hetzelfde vak heeft gekozen, hoef ik bovendien nog niet helemaal afscheid te nemen van mijn werk als interieurdecorateur.” Moeder en dochter gaan regelmatig samen op pad om unieke objecten op te sporen of inspiratie op te doen. “Dan maken we een weekendtripje naar België of Frankrijk. Hoewel beide landen slechts een paar uur rijden van Nederland verwijderd zijn, beland je er in een totaal andere wereld. Op de antiekmarkt in Parijs kunnen we uren ronddwalen. En een verblijf in een hotel als het Brusselse Dominican brengt ons op allerlei ideeën.”

Anne-Claire Winkelhagen vult aan: “Mijn moeder is mijn grootste voorbeeld en inspiratiebron. Haar geduld en de manier waarop zij buiten de kaders durft te denken, zijn geweldig. Dat mensen haar toelaten in hun privédomin vindt de interieurontwerper het bijzonderste aan haar metier. “Dit is zo’n dankbaar beroep. Het is wel eens voorgekomen dat een opdrachtgeefster me in tranen opbelde, zo blij was ze met haar interieur. Bovendien beland ik voor mijn werk op unieke plekken. Zo ontwierp ik vorig jaar het interieur van een 320 vierkante meter tellend appartement in Oud-Zuid. De bewoner kwam uit een studentenkamer en had dus helemaal niets. Zelfs het bestek hebben we samen uitgezocht. Toen we na afloop door het huis liepen, hadden we echter allebei het gevoel dat er nog iets ontbrak: kunst. Van de eigenaar van Galerie Wansink in Maastricht, die een goede kennis van me is, mochten we op een zondag de hele voorraad komen bekijken, ook de doeken die niet in de galerie werden tentoongesteld. Dat was echt smullen.” ■

Clairz Interior Design
 Willemsparkweg 134, Amsterdam (020) 664 36 88,
 www.clairz.nl

Linksboven Anne-Claire Winkelhagen op haar bank, waarop een plaid van Chivasso en kussens van Sahco Hesslein en Zara Home-prijken. De linnen gordijnen zijn van Dominique Kieffer (Loggere Wilpower), de embrasses zijn antiek. **Rechtsboven** Het appartement van Anne-Claire Winkelhagen bevindt zich op slechts 300 meter van het Amsterdamse Concertgebouw. Geen wonder dat de etage vroeger werd bewoond door de dirigent van het orkest. **Linksonder** De muren in de woonkamer zijn geverfd in kleur Mouse's Back van Farrow & Ball (Interfurn), de Afrikaanse beelden waren een cadeau van een vriendin. De bank komt van Ikea, de lamp en salontafel zijn eigen ontwerpen.

1 De Thonet-stoelen in de keuken zijn de grote trots van Anne-Claire Winkelhagen. De antieke tafel was een cadeau van haar ouders, het blauwe servies erfde ze van haar oma. 2 Close-up van een zelfontworpen ketting. 3 De empirecommode in de woonkamer is van eikenhout, de tafellamp en de kandelaar zijn antiek. Het werk van Klaas Gubbels achterin komt van Galerie Wansink. De salon- en eettafel zijn zelf ontworpen, bureaustoel EA 117 is ontworpen door Charles en Ray Eames (Vitra). 4 Het hoofdeinde met stof van Chivasso en de wandlampjes met stof van Elitis zijn ook eigen ontwerpen. De spiegel is antiek, het bijzettafeltje van Nijhof. 5 De badkamerkast en beeldjes in de nis zijn Winkelhagens eigen ontwerpen.